

τσιμα-τσιμα

Πέμπτη, 19 Δεκεμβρίου 2013
4:24 μμ

Επιρρημα για κατι που δεν είναι αρκετο. Που φθάνει μόλις μετα βίας ^{2087.323}
Πχ. **Τα λεφτα φτάνουν τσίμα-τσιμα για το νοίκι.**

Ετυμολογία

Από το Ιταλικό cima (πρφ. Τσίμα)

cima prov. sp. e port. cima; fr. cime: dal lat. CYMA germoglio, la parte più tenera dell'erba, che poi nelle lingue romanze assunse il significato di *punto estremo dello stelo*, donde quello di *sommità* qualsiasi; ed il latino trae dal gr. ΚΥΜΑ ο ΚΥΕΜΑ *feto, frutto*, che tiene a *κῦδ* *essere pregno, gravidato, partorire* (cfr. *Caulo*). — La parte più alta ed anche la parte più tenera dei fiori, dell'erba, dei rami e simili, nonché La punta, la Sommità di un monte, di un edificio e simili (cfr. *Vetta*); fig. Colmo o più alto grado di alcuna cosa. — Nella marina dicesi per Grossa corda, forse presa la estremità per la quale si afferra, in luogo dell'intiero (cfr. *Cavo da CAPUT capo e fig. estremità, e Gomena*).

cūma et cūma, ātis, n. (κύμα),
tendron du chou : PLIN. 19, 137;
LUCIL. 945; COL. 10, 129 || ou
d'autres légumes : ISID. 17, 10, 1
|| avec gén. α, λ., meme sens :
NON 109.

κύμα, ατος, τό, (κύω) anything swollen (as if pregnant): hence, l. wave, billow, of rivers as well as the sea, in sg. and pl.; κ. θαλάσσης II.2.209, al.; κ. ῥόιοιο 21.263; κ. διῦπετέος ποταμοῖο ib.268,326; κύματ' ἐπ' ἡϊόνος κλύζεσκον 23.61; κύματ' εὐρέϊ πόντῳ βάντ' ἐπιδόντα τε S.Tr.114 (lyr.): less freq. in Prose, κύματος ἐπαναχώρησις Th.3.89: collectively, ὡς τὸ κ. ἔστρωτο when the swell abated, Hdt.7.193, cf. Arist.Mete.344b35, al. 2. metaph., flood of men, κ. χειραῖον στρατοῦ A.Th.64, cf. 114 (lyr.), 1083 (anap.). b. of the waves of adversity, etc., κ. ἄτης, κακῶν, Id.Pr.886 (anap.), Th.758 (lyr.), E.Ion 927; συμφορᾶς Id.Hipp.824; κελαινοῦ κ. μένος, of passion, A.Eu. 832; κ. κατακλυσμὸν φέρον νόσων Pl.Lg.740e. c. phrases: μάτην με κύμ' ὅπως παρηγορῶν A.Pr.1001; πρὸς κύμα λακτίζειν E.IT1396; ἐκ κυμάτων . . γαλήν' ὄρω Id.Or.279; ἐπ' ἡϊόνι κύματα μετρεῖν Theoc. 16.60; ἀριθμεῖν τὰ κύματα Luc.Herm.84. 3. Archit., waved moulding, κύμα, Λέσβιον κ. A.Fr.78. II. from κύω (as κύημα from κύεω), foetus, embryo, νεόσπορον Id.Eu.659; γέμουσαν κύματος θεοσπόρου E.Fr.106; of the earth, κ. λαμβάνειν A.Ch.128; δισσὸν κύμ' ἐλόχευσε τέκνων AP6.200 (Leon.). 2. young sprout of plants, Thphr.HP1.6.9; esp. of a cabbage, Gal.6.642.

Συγγενικά

Αωτον

Φρ το ακρον αωτον της ηλιτιστητος :ο υψηλοτερος βαθμος ηλιτιστητος. Ακραια ηλιτιστης.

Συνώνυμα

Ακρον

Με την εννοια του **ορίου**

Να μη φθάσουμε στα **ακρα**.

Ισα-Ισα

Ακριβως, χωρις περιθωρια

Αυτό το παντελονι μου χωραι ισα-ισα

Λέγεται όμως και με την ενοια του "ολως αντιθετως" πχ. "Εγω τον καταδιώκω; Ισα-ισα που τον εκτιμω πολύ και τον συμπαθώ".

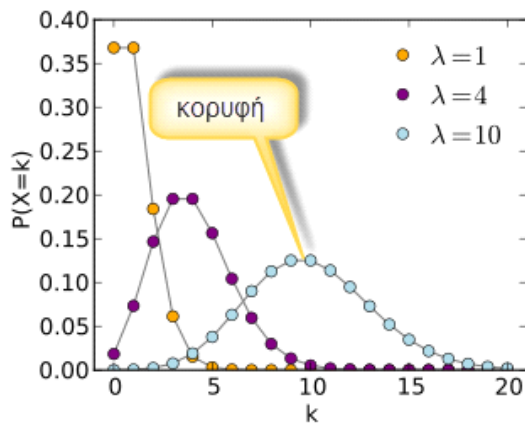
Η λεγεται και απαξ :Ισα που φθάνει ο μισθος μου για να μην πεινάω.

Ισα βάρκα ισα πανια

Η σημασια της φρασης είναι άλλη. Από λαθος την λέμε με την εννοια της απλής επαρκειας. Δηλ. χωρις κερδος ή ζημια. Βλ. Ισα και ισάρω

Κορυφή

Το ανωτατο σημειο μιας γραφικης παραστάσεως, ή αιχμη.

Όριο

Βλ. ακρον

Οροφή

Ορος συνηθως χρησιμοποιειται για να δηλώσει το μεγατο καποιου κυμαινομενου ποσου.

Κολοφών

(3390.) κολοφών· ὁ κολιός· καὶ ἰχθὺς ποῖος θαλάσσιος· ἢ *τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον· καὶ ἐπὶ παθῶν, ἤτοι συμφορῶν, λαμβάνεται AS· ἢ τὸ ὄνομα πόλεως· *κεφάλαιον A, καὶ τὸ τέλος, ἡγουν τὸ πέρας τοῦ πράγματος AS

Ζενίθ

Το ανωτατο σημειο μιας τροχιας. Μεταφ. Το ανωτατο σημειο γενικως πχ. **Βρισκεται στο ζενιθ της δόξας του** αλλα και **στον κολοφωνα της δοξας του**.

Nec plus ultra

μη περαιτέρω | ουχι περαιτερω ^{2047.180}

Φράσεις

Οταν εχουμε τοπο ή νησι με κορυφη ο τοπος λεγεται **τζιμαρόλος**^{2235.21}

Επωνυμα

Τζήμας Ανδρεας

Γνωστός με το ψευδώνυμο Βασίλης **Σαμαρινιώτης**, γενν. στην Καστοριά, 1 Σεπτεμβρίου 1909 - θαν. στην Πράγα, 1 Δεκεμβρίου 1972)[1] ήταν Έλληνας πολιτικός και αγωνιστής της Εθνικής Αντίστασης, πρωταγωνιστής των γεγονότων του Εμφυλίου Πολέμου στην Ελλάδα. Ήταν ηγετικό στέλεχος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος (ΚΚΕ), πολιτικός επίτροπος του Εθνικού Απελευθερωτικού Μετώπου (ΕΑΜ), μέλος της τριανδρίας της Εθνικής Αντίστασης του Ελληνικού Λαϊκού Απελευθερωτικού Στρατού (ΕΛΑΣ) μαζί με τον Άρη Βελουχιώτη και Στέφανο Σαράφη.(βλ. φωτογραφία)

Τσίμας Παυλος

Ο Παύλος Τσίμας γεννήθηκε στην Αθήνα, το 1953. Σπούδασε Νομικά, στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, δοκίμασε για λίγο τη δικηγορία και, από το 1980, βρήκε καταφύγιο στην δημοσιογραφία. Ήταν για δέκα χρόνια πολιτικός συντάκτης της εφημερίδας Ριζοσπάστης και αργότερα διευθυντής του ραδιοφωνικού σταθμού "902" και της εφημερίδας "Πρώτη". Γράφει στην εφημερίδα "Τα Νέα" από το 1992, κάνει ραδιοφωνικές εκπομπές από το 1986 και, στην τηλεόραση, παρουσίασε την πρώτη του εκπομπή το 1993. Έχει επιμεληθεί και παρουσιάσει εκπομπές λόγου ("Μετρό" στον "ΣΚΑΐ", "Μήλον της Έριδος" στο "MEGA", "Μετά" στη "NET") και εκπομπές έρευνας ("Video" στο "MEGA", "Μαύρο Κουτί", με τους Αλέξη Παπαχελά και Τάσο Τέλλογλου, στο "MEGA" και "Κόκκινο πανί" στον "ANT1") καθώς και μία αθλητική εκπομπή, στη διάρκεια των Ολυμπιακών αγώνων, στη "NET". Για έκτη χρονιά φέτος, παρουσιάζει την "Έρευνα" στο "MEGA".

Τσιμάρας Μάριος

Ο καθηγητής **Μάριος Τσιμάρας** γεννήθηκε το έτος 1896 στη Βράιλα της Ρουμανίας από γονείς Κεφαλλονίτες την καταγωγή. Πήρε το Πτυχίο των Οικονομικών Επιστημών από την Οικονομική Σχολή του Πανεπιστημίου της Λωζάννης το έτος 1920, καθώς επίσης και το διδακτορικό του δίπλωμα το έτος 1932. Στη συνέχεια παρακολούθησε ειδικά μαθήματα για μια τριετία, τα έτη 1927, 1928 και 1931 στα Πανεπιστήμια της Ζυρίχης και της Σορβόνης των Παρισίων. Για την εκπλήρωση των στρατιωτικών του υποχρεώσεων ήλθε στην Ελλάδα και το 1926 διορίστηκε καθηγητής των «Εμπορικών Μαθηματικών», στη Δημόσια Εμπορική Σχολή του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Θεσσαλονίκης, της οποίας υπήρξε και Διευθυντής από το 1939. Το 1940 εκλέχτηκε Τακτικός Καθηγητής στην Έδρα της Λογιστικής στην Ανωτάτη Εμπορική Σχολή στην Αθήνα. Το 1957, μετά τον χωρισμό της Έδρας της Λογιστικής, ανέλαβε, ως Τακτικός Καθηγητής, την Έδρα της Ιδιωτικής Οικονομικής. Στην Ανωτάτη Εμπορική, της οποίας διετέλεσε και Πρύτανης το ακαδημαϊκό έτος 1965-66, παρέμεινε ως το τέλος της πανεπιστημιακής του ζωής, οπότε και αποχώρησε λόγω ορίου ηλικίας, στις 31 Αυγούστου 1967, σε ηλικία 71 ετών.

Εκτός από την επιστημονικά υποδειγματική εργασία του στην Ανωτάτη Σχολή Οικονομικών και Εμπορικών Επιστημών, δίδαξε και στην Ανωτάτη Βιομηχανική Σχολή Πειραιώς από το 1948 έως το 1964 και όταν κάποια στιγμή η Σύγκλητος της Ανωτάτης Εμπορικής απαγόρευσε στους καθηγητές της Σχολής να διδάσκουν στη Βιομηχανική, ο καθηγητής Τσιμάρας δε συμμορφώθηκε και δε δέχτηκε το «σοβινιστικό» πνεύμα αυτής της απόφασης. Επίσης, προσέφερε τις υπηρεσίες του, στην Πάντειο Σχολή.

Συμμετείχε στα πρώτα χρόνια μετά την απελευθέρωση της, στην ομάδα που εξέδιδε το περιοδικό «ΑΝΤΑΙΟΣ – Δεκαπενθήμερο περιοδικό για την μελέτη των προβλημάτων της Ανοικοδόμησης». Και είχε την εποπτεία της μαζί με τον καθηγητή Δ. Καλλιτσούνακης. Έτσι διετέλεσε πρόεδρος του Α' Πανελλαδικού Συνεδρίου Λογιστικής το έτος 1956), συμμετείχε στο Προεδρείο του Α' Οικονομικού Συνεδρίου το 1966, Πρόεδρος εκπονήσεως του Ελληνικού Λογιστικού Σχεδίου, Πρόεδρος ή μέλος διαφόρων επιτροπών των Υπουργείων Συντονισμού, Εμπορίου, Εργασίας και συνεργάτης του Ελληνικού Κέντρου Παραγωγικότητας. Μετείχε ως εκπρόσωπος της Ελλάδος σε διάφορα ευρωπαϊκά και διεθνή συνέδρια. Διετέλεσε Πρόεδρος του Κεντρικού Εποπτικού Συμβουλίου του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α) και της Επιτροπής Μελέτης και Βελτιώσεως των διαδικασιών του Ιδρύματος, Ελεγκτής της Τραπέζης της Ελλάδος κ.ά. Είχε τιμηθεί με τον Ταξίαρχη του Φοίνικος και μεπολλές άλλες τιμητικές διακρίσεις.

Τσούμας
Τζούμας

Ξενόγλωσσα

Αγγλικά

summit, top, finishing,

Γαλλικά

Sommet,